

prodest. Primo ad gratie infusio-
nem cum sit aqueductus dei. Gre-
go. Ideo fluentia gratie tanto tempo-
re defuerunt quod nondum intrauerat
aqueductus. et dicit humilitatem
aqueductum. Secundo valet ad con-
seruationem virtutum cum sit balsa-
mum dei. Sicut enim balsamum
fundum petit. et a corruptioe custo-
dit: sic humilitas animam inclinat
et virtutes custodit et conseruat.
Grego. Qui ceteras virtutes sine
humilitate congregat: quasi quod pul-
uerem in vento portat. Tercio va-
let ad diuinorum reuelationem cum sit
quasi pupilla dei nigra quam videt et
non albugo. Dicit gre. quod pupilla
nigra videt et non albugo. Qui enim
nigram et humilem se cognoscit di-
uinam intelligit. Ps. Intellectum dicit
pupis. Non de beatissima virgine. Didimus
pater dixit ad Alexandrum. Deus pre-
sto est largiri tibi sapientiam: sed non
habes ubi eam recipias. Hoc enim
dixit. quod Alexander superbus erat.
Ptolemeus dixit. Inter sapientes
sapientior est qui humilior est. Re-
torum ad iudicis placationem cum sit
reconsiliatrix dei. Ber. Apud deum
ius excusationis habere non possu-
mus quod in multis offendimus omnes.
nec fallere eum quis potest qui nouit
abscondita cordium. nec resistere potest
quis viribus eius. quod opus est. Quid
est restat: nisi ut ad humilitatis re-
media bonam mentem surgamus. et quod
quid minus habemus de ea supplea-
mus sic etiam facit ille publicanus.

Domini. xij

Sermo primus.

Quiens ihesus de finibus
Tyri venit per sydonem
ad mare galilee. Mar-
tini. Ille due ciuitates
s. sydon et tyrus sunt inter medios
fines decapoleos. Est autem decapo-
lis quedam regio trans iordanem
ad orientem huiusmodi. et ab
duperunt ei quendam hominem surdum
et mutum cui dyabolus duo instru-
menta abstulerat necesse ad sa-
lutem. s. auditum et uerba salutis
posset audire loquelam: ne ea que
salutis sunt possit perdere. Per istum
s. surdum et mutum a domino curatum pos-
sumus intelligere peccatorem a domino a-
lio et suffragiis et propria prima iusti-
ficatum. Circa cuius curacionem vide-
da sunt quedam antecedentia quedam comi-
tantia et quedam subsequencia. An-
tecedentia fuerunt tria. s. abudicio
deprecatio et separatio. Primo ei
ipsum infirmum ad christum adduce-
runt. Peccator enim est infirmus im-
mundus et dei inimicus. Cum sit infir-
mus pro se non potest ad deum accedere: et
ideo oportet aliorum meritis ad duca-
tur. et illud maxime spectat ad pro-
latos quibus non sufficit ad deum
venire: nisi etiam alios adducant ma-
xime cum sint pastores. venatores
atque piscatores. Quia cum ipsi
sint pastores: dicet eis in extremo

videt et separatus est qui in loquendo
involuitur pro humiliter non videtur
episcopus nec sicut amicus quod pro
duram quod dicitur

effectus quasi quinque digitos: a quibus
libet digitus propter unum habet tres
iuncturas. Primus effectus est colla-
tio virtutis et potentie ad faciendum
bona et ad resistendum malis. Ad
Phil. iij. Omnia possum in eo quod
me confortat. Secundus effectus est
infusio cognitionis et scientie et ille
est index quo omnia que reuelatio-
ne diuina nobis manifestantur:
alijs indicamus et manifestamus. Et
habet tres iuncturas quod docet nos
cognoscere deum tanquam creatorem, re-
demptorem et glorificatorem deum.
tertio. Vanam sapientem quo ad pri-
mum, et intelligeret quod ad secundum,
ac nouissima prouideret quod ad tertium.
Tertius effectus est benignitas
confessionis: et ille est medius, quod ex
benignitate tanquam in medio exister-
tes habemus ad superiores reueren-
tiam, ad equales concordiam, et ad in-
feriores disciplinam. Quartus effe-
ctus est primum salutaris quod est medi-
cus: qui ideo sic vocatur quod medici
ad tangendum vulnera eorum tunc
Prima enim est medicina anime. Cu-
ius tres sunt partes iuncture. scilicet con-
fessio et satisfactio. Quintus est
obedientia humilis, et illa est auri-
cularis et illa consistit in faciendo pre-
cepta et implendo consilia bonorum et vitan-
do prohibita. Secundum comitans
est quod cum salua lingua eius tetigit
Salua est ex capite infusa, saporis
discretiua, lingue intentiua.
Per saluam ergo secundum glossam intel-
ligitur divina sapientia que a capite

ut dicitur hinc dicitur quod
est p. de deo eius
ut ut dicitur et laudabilis
et a fidelibus primum

hinc p. de
et dicitur

christi procedit. Eccle. xliij. Ego ex ore
altissimi primum diuine que saporis discer-
nit: quod mundana amara et spiritua-
lia dulcia esse ostendit: quod ad loquen-
dum de eo discretos facit. Glosa ibi
est. Exponens linguam tangit cum ora-
mura peccatorum ad verba sapientie profe-
renda tactu sue pietatis informat.
3 Tertium comitans est quod in celum
prosperit. Per quod datur nobis intelli-
gi ut sepe ad celum respiciamus. Li-
ter enim homo conspiciere consuevit
amicum suum, auxiliu suum, et palati-
um suum. Debemus ergo ad celum respi-
cere quod ibi habemus amicum nostrum.
Prouerb. xvij. Omni tempore diligit
quod amicus est. Et dicit omni tempore qui
vita a peccato se custodit, in morte a
demonibus defendit et post mortem
ad celum deducit. Ps. Tenuisti ma-
num dexteram meam: et in uoluntate
tua deduxisti me. Secundo habemus
ibi thesaurum nostrum. Mat. vi. Vbi
est thesaurus tuus: ibi est et cor tuum. Et
ille thesaurus ut habet per. Cor. iij.
confidit ex auro dilectionis dei: et ar-
gento dilectionis proximi et ex lapidi-
bus primis bonorum operum. Tertio quod
spem auxiliu. Para. xx. Cum igno-
ramus quod agere debeamus hoc solum
habemus residuum ut oculos nostros di-
rigamus ad te. Ps. Firmabo super te
oculos meos. Glosa. Non auferas
oculos meos a te: quia tu semper le-
uas oculos tuos ad me. Quarto
quia habemus ibi palatium no-
strum. Ad Cor. iij. quinto. Edifi-
cationem habemus a deo unum non

manufactam: eternā in celis. Ps.
 Concupiscit a deficit anima mea
 in atrijs dñi. Quar tū cōcomitans
 est q̄ ingemuit a hoc ppter q̄tuor.
 Primo vt ostēderet in se humane
 natūe veritatē. Vñ dicit Beda q̄
 quasi homo ingemuit s̄ q̄si deus
 curauit. Secūdo vt ostēderet pecca
 ti grauitatē q̄d tam graue ēq̄ nō
 solū cū gemitur: sed etiā cum eius
 morte curatum est. Terco vt ostē
 deret gemitus necessitatem Beda
 Nō op̄ sibi erat cū gemitu aliqd
 petere: sed vt gemendi nob̄ daret
 exemplū cū p̄ nostris vel nostrorū
 reatib⁹ p̄ primotū sūme pietatis p̄
 fidū inuocam⁹. Quarto vt ostē
 ret suam immatam pietatē p̄ quaz
 peccatorib⁹ op̄atur a inuite pu
 nit. *Ula.* Deu cōsolabor sup hosti
 bus meis a vindicabor sup inimicis
 meis. *Subsequentia* autē fue
 rit tria. Primū fuit auris ap̄cio.
 Signū autē q̄ homo bene audit
 patet in trib⁹. Primo quādo p̄ci
 pit sonum q̄ fit a superiori. s. deū
 precipientē. alias enim de⁹ ipsū
 in oracōnib⁹ suis nō exaudiet Au
 g⁹. Citius exaudietur vna obedie
 tis oracō q̄ decem milia stemnen
 tis. Secūdo q̄n p̄cipit sonum qui
 fit ab interiori. s. pauperem vocife
 rante: q̄ dicitur Proū. xviii. qui
 obturat aurem suā ad clamorem
 paup̄rū: cum ipse clamabit non
 exaudietur. Terco quādo p̄cipit
 sonum qui fit ab alio a primo
 scilicet veniā postulante. Ecclē. xv

iiij. Dimitte p̄ximo tuo nocētī tibi
 a tunc deprecāti tibi soluentur de
 licta. Secundum subsequens fuit
 vinculi lingue solutio q̄d tūc sol
 uitur q̄n homo lingua vitur ad
 oracōnis solutionē: ad p̄xi in
 structionem a ab p̄ti cōfessione:
 a ad dei laudem. Aliter em̄ ho mo
 mutus diceret Sicut enim anima
 lia dicim⁹ muta: q̄ nō habēt ver
 ba formata: sic homo mutus est
 quando non habet debita verba.
 Augustin⁹ in libro confessionū.
 Ve cantantibus de te quia loqua
 ces obmutescunt. Tertium subse
 quens est m̄iāculi publicacō. Li
 cet enim christ⁹ sciret q̄ publica
 rent precepit Primo vt vanā glo
 riam vitandam eē doceret. Secun
 do vt pigritiam nostrā cōfundere t
 Vñ dicit Augustin⁹. Qd̄ p̄ hoc
 voluit pigris ostendere cum quā
 to feruore predicare deberent qui
 bus iub⁹ vt predicent quādo isti
 quibus prohibebatur tacere nō
 poterant. Tertio vt dantis a reci
 pientis beneficiū differentiā ostē
 deret. Vñ dicit Theophil⁹ q̄ dā
 tes beneficia non debent laudem
 appetere. accipientes vero benefā
 ctōres suos debent laudare a pre
 dicare si volunt. *Uon f. uelita*

Sequitur sermō secūb⁹ eius dē

Hoducunt ei furdum et mu-
tum et dicit enim theophi-
lus quod omnia que in christi cor-
pore erant sancta et diuina erant
sive vestimenta eius sive digiti sive
sputum. Et ideo aliquando curabat
per tactum vestimentorum aliquando
per digitum aliquando per sputum.
Sicut patet hic. Per istum furdum
et mutum intelligitur peccator. Videamus
ergo primo qualiter peccator est furdus
deinde qualiter est sanatus et deinde qui-
liter est mutus. Est enim furdus quod non
audit deum inspirantem nec precipien-
tem nec ammonentem nec comminantem.
Sunt enim tria que spiritualiter
hominem furdum faciunt. scilicet superbia
auaritia et luxuria. Videamus ergo
quod homo tribus de causis aliquando in-
currit furditatem. Aliquando inflatur in
aure nascitur. Aliquando terra repletur.
Aliquando putredine corumpitur. In au-
re ergo anime superbia ponit inflaturam.
auarus terram. luxuriosus immun-
ditiam: id est nihil spirituale ad cor eius po-
test accedere. per. Corinthios. ii. Animal
homo non percipit ea que sunt spiri-
tus dei. Superbia enim est quedam in-
flatura in auribus anime generata
que impedit ne inspiratio diuina: aut
aliquod verbum salutis ad cor transi-
re possit. Gregorius. Tumor mentis est
obsculum veritatis. Augustinus. Omni-
nis inflata facies claudit oculos
mentis. Illa autem inflatura super-
bie detumescit in morte: sicut acci-
dere solet in vesicamento inflata que
acu puncta detumescit. Augustinus.

O pellis morticina quo tenderis.
O insames fetida quid inflaris.
Sic omnis superbia in die iudicii
fringetur et decietur. Sapiens quarto
disrumpet illos inflatos sine voce
malleabitur autem in inferno a de-
monibus. Job. xix. Parata sunt deri-
soribus iudicia et mallei percipientes
stulto pro corpore. Auarus autem ponit
terram et cupiditatem terrenorum in au-
ribus anime sue. quibus dicitur Jere-
mias. xxiiij. Terra terra terra audiverunt
dominus de auribus anime tue ter-
ram cupiditatis amoueat ut dei
verba recipere valeas. Et dicit ter-
ram quia auarus terram et terrena
in ore habet quod libentius loquitur
de terrenis. scilicet de auro et argento quam
de deo. Job. ij. Qui de terra est de ter-
ra loquitur. Habet terram in oculis
quod libentius videt auribus quam corpus christi.
Habet terram in auribus quod libentius
audit nominari auribus quam euange-
lium sanctum. Ecclesiastes. primo. Non
satiatur oculus visu nec auris au-
ditur cetera. Luxuriosus ponit im-
munditiam in auribus anime sue
ideo nihil spirituale ad cor eius po-
test ascendere. per. Corinthios. secundo.
Animalis homo non percipit ea
et cetera. Nec verba dei placere pos-
sunt ei. Ecclesiastes. vicesimo secundo. Au-
diat luxuriosus et displicebit ei.
Tales homines qui sic sunt furdi
similes sunt aspidi que cum sentit
se incantari tres astutias habet
Vna quidem astutia est quod de ca-
uerna non egreditur. Et licet illa

caueria sit fetida tamen libenti
 vult ibi morari q̄ foris egredi: a
 ibi incantari. Secunda si foris egre
 ditur mox aurem vnā in terraz si
 gie ne incantationē audire possit
 Tertia astutia est qz aliam aurē
 cū cauda obturat si cantato: ma
 gis voce; exaltat. Incantatores au
 tem di sunt p̄dicatores qui incan
 tant serpentes infernales & demo
 nes vt de cordib⁹ p̄tōcū exant.
 Primā autē astutiā habet luxuri
 osus qui vult libenti stare in cau
 na & in conscientia fetida q̄ inde exi
 re. Nulla enim latina est ita feti
 da sicut luxuriosus. Legit̄ in vital
 p̄m q̄ quidā angel⁹ in sp̄tie hu
 mana cū quodā heremita p̄geret
 obuiauit cuida; inueni sp̄tioso:
 statim angelus nares obturauit
 deinde inuenerūt hōmis pegrini
 cadauer putridū Iux̄ qd̄ angel⁹
 stabat ac si odoriferū eēt. Cūq; de
 hīs heremita miraretur & interro
 garet: dixit angel⁹. Iste inuenis
 sp̄tiosus: totus erat in fetō luxu
 rie fetid⁹. Ille autem pegrin⁹ in
 nocēter occisus ē cuius anima re
 dolet corā deo. Secunda astutia;
 habet auarus qui obturat aure;
 suam terra & cupiditatibus terre
 nis ita inspiratio s̄cta nō potest
 transire ad cor suum & hoc per vo
 cem incantatoꝝ & p̄dicatoꝝ.
 Ps̄. Infixus sū in limo p̄fundī: &
 non est substātia. Tales enim q̄
 se terrenis infigūt nullaz in bono
 p̄posito substātia; habere p̄nt.

Psalmi. Eripe me d̄ d̄to vt nō infi
 gar. Potest quidem homo p̄ terre
 na transire sed cor suum nō debet
 ibi figere. qz non habem⁹ hic ma
 nentē; ciuitatem. Et transeūt om
 nia terrena & non durant. Ad cor
 enim taliū nō potest transire me
 moria passionis dominice. Job. x
 vi. Terra nō operies sanguinem
 meū. Et vocat auarum terram: qz
 p̄ amorem terrenoz efficit terra.
 Tertiā astutiā habet superb⁹: qz
 e laudit aure; anime sue cum cau
 da & cum longe vite vana fidutia
 Job. xij. Cunctis diebus vite sue
 superbit impius. & numerus an
 noꝝ eius incertus & tyrannidis
 eius Cum tali longa cauda clau
 serat aurē ille q̄ ait Luce. xij. Aīa
 mea habes multa bona &c. Sed il
 la cauda fuerat multū breuiata
 cū dictū est ei. Stulte hac nocte re
 petent a te animam tuam scilicet
 demones. Consequenter autem
 dicens dūm est de furdo qualiter ē
 sanatus scilicet per immissionem
 digiti in auriculam eius. Per di
 gitum enim intelligit̄ spiritus san
 ctus. Juxta illud Luce. Si in digi
 to dei eicio demonia & cetera. Quā
 do ergo in corde peccatorum ille di
 gitus ponitur statim frangit infla
 turam superbie quia contra chri
 stum & christianos paulus intu
 mebat. Sed mox vt dominus no
 ster ihesus christ⁹ digitum in au
 rem cordis sui posuit statim eum
 ad terram prostrauit. inflatura;

fregit a de lupo agnum fecit. Ma-
theus erat plenus terra auaritie
a multuz terrenis dectus: h mox
iste digitus a terrena cupiditate
ipsum purgauit. Ita q omia ter-
rena dimisit a xpm in paupertate
secut⁹ fuit Magdalena pleā fetō ē
luxurie fuit: sed mox ille digitus
eam purgauit a lauit. Tertio
peccator est mutus siue qz deū nō
laudat siue quia nō orat. siue qā
prium non edificat. siue quia
peccata ofitri dissimulat. Iste mu-
tus sanatus ē per immissionē sali-
ue in linguam eius. Per saluaz
em fm glosaz intelligitur sapiētia
que a capite xpi descen dit Est au-
tem salua mediu gustus que si
corrupta fuit de cipit gustum in
iudicādo de sapore cibi. sic in febrī-
citantibus quib⁹ ppter amarum
humorem quo palatū infectū est
cibus dulcis. amarus videtur Est
autē salua aliqū amara tūc fa-
cit cibū amari sicut patet in febrī-
citantib⁹. Aliquando insipida et
tunc facit cibum insipidum. Ali-
quando vero dulcis a bene dispo-
sita tunc indicat de sapore cibi p-
ut est. Per istam triplicē saluaz
possumus intelligere triplicē sa-
pientiam. s. dyabolicam humanā
a diuinam. Sapiētia dyabolica
est qua homines sunt sapiētes in
malo. *Psal. x.* Sapiētes sūt vt fa-
tiant mala: bona autem facere ne-
scierunt. Ista autem sapiētia sig-
natur per saluam amaram Tali

bus enim opera pietatis videtur
esse amara a mala. s. vitia bona a
lucida *Psal. vi.* Ve qui dicunt bo-
num malum. a malum bonū: po-
nentes lucē tenebras a tenebras
lucem Talibus salua linguā nō
aperit s magis claudit siue a lau-
de dei siue ab oratione. siue ab in-
structione pximi siue a confessio-
ne peccati. Nec enim omnia a tali-
bus amara a fatua reputantur.
Secunda sapiētia est mūdāna
qua quis est sapiens in diuitijs
acquirendis siue qua quis ē ma-
gnus philosophus vel phisicus
vel legista. Isti signantur per sa-
liuam insipidā Iste tamen scien-
tie a si non sunt dyabolice sunt ta-
men insipide quia non habent sa-
porem suauitatis amoris dei sed in-
sipiditatem amoris mundi. Tal-
salua similiter non aperit loque-
lam: quia ibi non docetur quali-
ter homo debeat deum omnipoten-
tem laudare vel orare vel pximuz
edificare vel peccata confiteri. Le-
gas enim omnes libros aristo-
tis pporatis: a ceteroz philosopho-
rum: a ibi non inuenies nisi
sapiētiā mundanā que ama-
ricat animam ipsam ad mortis e-
terne amaritudinem ducendo a
non sapiētiā diuinā que ip-
sam ad dulcedinem beatitudinis
eterne perducit. Tertia est sapiē-
tia diuina que significatur per sa-
liuam dulcem a sapidam. Est em
sapiētia a sapore sūda. dicitur

enim sapientia quasi sapida scie
 tia. Eccl. vi. Sapia doctrine fm no
 men ei. Iste indicat de saporib9
 put snt. s. carnalia ee amara a spi
 ritualia ee dulcia In muto loque
 lam apit. Docet em deū laudare.
 Eccl. liij. Bñdicentes dñm lauda
 re cū quantū potestis maior ē em
 omni laude. Docet orare. Eccl. xv
 iij. Optet semper orare a non deficere.
 Docet etiā confiteri. Jaco. p. Coñ
 fitemini alterutē p̄v̄tā a c̄. Do
 cet primo s̄ errātes corripere a edi
 ficare. a solatis cōsolationem im
 pendere. infirmos suscipere. patie
 tiam omnibus exhibere Vñ pau
 lus dicit. Rogamus vos fratres.
 corripite inquietos. cōsolamini
 pusillānimes. suscipite infirmos
 patietes estote ad omnes.

Sequitur sermo tertius eiusdē.

Bene omnia fecit aē. Ante
 aduentū filij dei in carnē
 homo deū factore omnium
 nō credebatur nec eius precepta au
 dire volebat nec peccata sua recog
 noscebat. Sed veniens christus de
 hīs trib9 hominem informavit.
 Quia modo deū factorem omnium
 credit: iō dicit. Bene omnia fecit
 Modo precepta dei audit: iō seq̄t
 Surdos fecit audire Mō precepta
 sua recognoscit. iō subdit. Et mu
 tos loqui In verbis ergo p̄missis
 ostendit q̄ homo tribus bñficijs
 deo gratiari dēt. Primum est q̄ de

us ppter hominē omnia fecit a crea
 uit. quod notat cū dicitur. Bene
 omnia fecit. Sunt enim tria opa
 dei. s. opus creatōnis (op9 redemp
 tionis (a op9 glorificōnis Ista
 tria opera bñ fecit. Nā opus crea
 tionis fecit potenter. op9 redemp
 tionis sapienter. a op9 glorifica
 tionis fecit misericorditer. Opus
 quidē creatōnis fecit potenter: q̄a
 sola voluntate a solo verbo cuncta
 creavit. Ps Omnia quecūq̄ volu
 it domin9 fecit in celo a in terra in
 mari a in oibus abyssis. Idē Ipse
 dixit a facta sunt. Aug9 in libro
 de ciuitate dei. Dicitur omnipotens
 faciendo quod vult a patiedo qd
 nō vult. Quedā sunt que nō pōt
 q̄ nō vult licet sit omnipotens si
 cut amissaz restituere virginitatē
 aē. In hoc enim ei9 potentia appa
 ret q̄ creaturas tam magnas fecit
 Amb. Ut de9 qui natura inuisibi
 lis a visibilib9 posset sciri opus fe
 cit qd visibilitatē suaz manifesta
 ret vt p̄ certum incertū posset sciri
 a ille de9 omnium crederetur qui hoc
 fecit qd ab omnib9 fieri est ipos
 sibile. Accedat quecūq̄ vis. crea
 tura a faciat tale celū tale; terrā
 a dicam ego q̄ de9 est. Secundū
 s. opus redempōnis fecit sapie
 ter. Job. xxviii. Prudentia eius per
 cussit supbū a dyabolū. Eāt enim
 dyabol9 sic piscis q̄ in mari hui9
 mūdi oēs deuorabat Eāt sic auis
 q̄ in altū p̄ supbiā se exaltabat Et
 erat tanq̄ mus q̄ oia meyta nra

de opib9 dei

op9 creatōnis

op9 redempōnis

corrodebat. Sed christus in se ipso
sapienter cepit hamo sue divini-
tatis Job. xl. An extrahere pote-
st leuiathan. **Hid.** Dyaabolus du-
m in christo carne aspexit que patebat
quasi hamo sue divinitatis captus
est qui latebat. Est enim in christo ha-
mus deitas. esca caro. linus gene-
alogia: que in euangelio recitatur
ab abrahā vsq; ad christum. Se-
cundo ista auez cepit laqueo sue
potestatis. Job. xl. Nunquid illu-
des ei qui in aui et ligab eum anulis
suis. **Hid.** Illud est dyaabolus
in morte christi quasi aui. Nam christus
pro carnis sue immortalitate abscō-
dit divinitatem: ut laqueo qui eum quasi
aue improvidam deciperet prudenter
retineret decipula. Tertio istum mu-
rem cepit muscipula sue crucis.
Veni enim redemptor a viator est de-
ceptor. Et quid fecit redemptor capti-
uatores nostros. Tercendit enim musci-
pula. scilicet crucem suam et posuit in ea escam
scilicet sanguinem suum. Ille vero rapuit
sanguinem non debitoris propter quod
recessit a debitoribus. Tertium opus
scilicet glorificationis sue fecit misericor-
diter. quod sicut dicitur per. Corin. ii. Quod
oculus non vidit nec aui audiuit
neque quod preparavit deo diligentibus se.
Sancti enim passi sunt a malis homini-
bus. odia cordium. opprobria lingua-
rum. et facti sunt spectaculum insipientium
oculorum. Iuxta illud Corin. ii. Spectaculum
facti sumus mundo. hominibus et angelis.
Luce. vi. Beati eritis cum vos oderint homines. Ec-

Copy of the first part

ce odium. Et exprobraverint. Ecce vi-
tuperium. Et eiecerint nomen ve-
strum. Ecce spectaculum. Quia igitur
passi sunt odia cordium: recipi-
ent tantam mercedem quam et
non sufficit cogitare. Quia passi sunt
obprobria linguarum. recipient
tantam laudem quam auris non
sufficit audire. Quia facti sunt spe-
taculum insipientium oculorum: reci-
pient tantam gloriam quam
oculus non sufficit videre. Scien-
dum beneficium consistit in prece-
ptorum dei adimpletione: quod no-
tatur cum dicitur Surdos fecit au-
dire. Tunc surdus audit quando
preceptis dei obedir. Peccator au-
tem ut ait **Hid.** quatuor voces
audire non potest. Prima vox est mi-
sericordie prestantis. Ista est vox
sanguinis christi que clamat tri-
pliciter. Primo petendo pro nobis
misericordiam. Ad Hebr. duo deci-
mo. Accessistis ad sanguinem aspersionem
melius loquentem quam abel.
Glosa quia iste veniam loquitur
ille vindictam. Secundo petendo
a nobis sui memoriam. Job. deci-
mo sexto. terra ne operias sangui-
nem meum scilicet per terrenam
cupiditatem nec in te lateat pro-
bitationem. Tertio conquerendo quod
in nobis habet parvam efficaciam
Psalmista. Que utilitas in sanguine
meo. quasi dicat pro va vel nul-
la. Secundo vox est totius universi-
tatis scilicet vox omnium que quod
dem clamat tripliciter. Sunt enim

magne pulchre et viles. Eorū ma-
 gni. do clamat dei potentiam vt
 ipsam timeamus. Apoc. xiiij. Ti-
 mere dominū et adorare eum qui
 fecit celū et terrā eorum pulchri-
 tudo clamat dei sapientiam vt ip-
 sam laudemus. Ecclesi. xiiij. Altitu-
 dinis firmamētū puehritudo ei⁹.
 Et infra Benedicentes dominum
 laudate eum Vtilitas eorum cla-
 mat dei bonitatem vt ipsū amem⁹
 Augustin⁹ in lib. cōfess. Domine
 celum et terrā et omnia que in eis
 sunt. Omnia inquā dicūt mihi vt
 amem te. Nec cessant hominibus
 dicere vt sint inexcusabiles. Ter-
 tia vox est nimie seueritatis. s. vox
 tube que dupliciter sonabit. Pri-
 mo vt omnes mortui resurgāt Co-
 rinth. xiiij. Canet enim tuba dei et
 mortui resurgent incorrupti. Secū-
 do vt coram iudice opareant. Jhe-
 romi. Sine comedā siue bibam si-
 ue aliud quid satia semper videt
 mihi sonare in auribus meis illa
 terribilis tuba. surgite mortui ve-
 nite ad iudicium domini. Tertio
 vt de omnibus operib⁹ rationem
 reddant. Corinth. quinto. Omnes
 nos manifestari oportet ante tri-
 bunal christi vt reddat vnusquis-
 que rationem put gessit in corpore
 siue bonum siue malum Quarta
 vox est nimie magnitudinis et hor-
 ribilitatis. s. vox sine iudicij q̄ dice-
 tur Mat. vicesimo quinto. Disce-
 dite a me maledicti in ignem eter-
 num. Vnde versus Mortis vel vite

breuis ē vox ite venite. Psalmista
 Deus maiestatis intonuit. Vnde
 Job decimo quinto. Cum parua
 scintillam sermonum eius audie-
 rimus quis potest tonitruū mag-
 nitudinis ei⁹ intueri. Illa autem
 vox tria cōtinebit. Jux illud Apo-
 calip⁹ quarto. De throno p̄de-
 bant voces tonitrua et fulgura sci-
 licet voces examinatōis. tonitrua
 sententie terribilis et fulgura i-
 hē-
 ne ignis Mat. vicesimo quinto
 Efuri et non edistis mihi man-
 ducare. Ecce voces examinatōis
 Discedite a me maledicti. Ecce to-
 nitruum sentētie terribilis. In ig-
 nem eternum. Ecce fulgura ignis
 iehemalis. Tertium beneficiū
 consistit in humili confessione.
 quod notatur cum dicitur. Et mu-
 tos fecit loqui. Vnde dicitur hic.
 Solutum est vinculu⁹ lingue ei⁹.
 Est autem quadruplex vinculum
 quod hominem a confessione im-
 pedit. Primum est pudor peccati
 quod modo per confessionem pu-
 ram soluendū esset. quia in iudi-
 cio solui non poterit. q̄a tunc tres
 testes insolubiles erunt qui omnia
 peccata reuelabunt. Primus est
 deus. Nam primo. Reuelabo pu-
 dendā tuā in facie tua. Secundus
 erit dyabol⁹. Ambrosi⁹ sup Psal-
 mo. Just⁹ in principio accusator
 est si vt iam non habeat aduer-
 sarius quod accuset. Tertius est
 ipsum scelus quod seipsum mani-
 festabit dum id ad collum eius

appensū apparebit. Trene. xli. In-
gulabit iugū iniquitatum eorū i
manu domini cū inolute sūt a im-
posite collo meo. Secūdu est spes
vana alias ostendi a vere vana-
tū quia homo sepe subito moritur
Eccle. v. Ne tardes ouerti ad domi-
num a ne differas de die in diem:
qz subito veniet ira illi. tuz qui a
peccatū ex vsu cōtemnitur Aug.?
Omne pām ex consuetudine vilescit.
a sit homini quasi nullū. sic dolore
pdit. qd putridū est nō dolet. qd
nō dolet p saluo est habendo sed
tamen p mortuo reputando: tū qz
homo in necessitate a obliuionez
cito inducit Greg. Justū est qz q
noluit penitere cū potuit: non pos-
sit cū voluerit. Idē. Animaduersi-
one tali puniet pām: vt moriens
obliuiscat sui: qui dū viueret ob-
litus est dei. Aug. Noluerūt emē
dare vitam suā. Tertium ē timor
grauis penitētie. Sz cogitatē delet
pām: qz pām est quoz maior aut
equalis a minor. Si maior nō tan-
tum valet ad dimissionē culpe. sz
ad augmentum glorie Si equal
tantū valet ad dimissionē culpe.
Si minor: deus supplebit in purga-
torio de rigore sue iustitie. Notan-
dum ē at qz tuti⁹ est dare peniten-
tias mitiores qz grauiōres tribus
de caus vt dic Cris. sup Mat. Pri-
mo ne illi reijctiant a scandalizati
ad pām redeāt. Secundo qz meli⁹
ē reddere rationem de nimia miseri-
cordia qz de nimia iustitia. Ter-

ti o qz vbi fas familias est larg⁹:
non debet dispensator eē parcus
Quartū vinculū est desperatio ve-
nie Genes. x. Maior est iniquitas
mea qz vt veniam merear. Augu-
stinus in libro omel. Quidam pe-
reunt confitendi nimia diuiti-
tate: vt perastinantes. Quidam
sperantes de dei bonitate: vt sūt p-
fumentes. Quidam diffidendo de
peccati immunitate: vt sunt despe-
rantes.

¶ Sequitur dominica. xiiij.

Sermo primus.

Beati oculi qui vident q
uos videtis. Luce de cō
Sicut dicit Ambrosi⁹
in libro de offi. quidā
posuerunt beatitudinem in corpo-
ris voluptate. sicut epicuri. Quidā
in animi virtute sicut stoyci. Quidā
in virtute exteriori a honesta-
te. sicut paripathetici. Quidā in
dei visione a cognitione sicut a ve-
ri christiani. a istam opinionem
dominus noster approbat dicens.
Beati oculi qui vident que vos vi-
detis. Apostoli quidem beati fue-
runt quia viderunt dominum no-
strum ihesum christuz oculis co-
dis scilicet in eum credendo a o-
culis corporis fatiem eius desideran-
ter intiendo. Pharisai autēz erāt
miseri qz nō viderunt eum oculis